

[Lenger]

Jeg synes, det er for skematisk at tale om, hvor mange domme af den ene eller den anden slags der skal afsiges hvert år. Faktisk vil forslaget om, at der i 1986 skal afsiges samfundstjenestedom i mindst 350 sager, vel egentlig være et klart underbud, for som udviklingen er, vil det ske helt uden vedtagelse af forslaget fra SF. Tværtimod kan en vedtagelse af den karakter føre til, at der faktisk afsiges færre domme med samfundstjeneste, fordi anklagemyndigheden vil opfatte dette tal som et maksimum, selv om der står et minimum. Dertil kommer det principielle, at vi ikke kan lide, at man i folketinget beslutter, hvor mange domme der skal afsiges af den ene eller den anden slags. Vi kan vel ikke, i hvert fald ikke i teorien, udelukke den situation, at der ikke er kriminalitet nok dertil.

Vi synes også, at ideen om, at to tredjedele af en dom på mindre end 5 års fængsel skal være betinget, er lidt uheldig, fordi den kan føre til, at i teorien lidt mere end 3 år af en dom kan være betinget. Vi er skeptiske over for den positive betydning af prøveløsladelser i sig selv, altså at man har en reststraf hængende over hovedet, og samme situation gør sig jo gældende, hvis to tredjedele af den oprindelige straf skulle være betinget.

Vi vil hellere sætte strafniveauet ned generelt, og efter at vi for et halvt års tid siden fik et statistisk materiale, som viste, at folketingets nedsættelse af strafferammerne med en tredjedel for nogle år siden er blevet fulgt af en nedsættelse af de enkelte domme for de pågældende lovovertrædelser med 35 pct., mener vi, at denne vej er farbar. Det vil sige, at vi foretrækker en generel nedsættelse af strafferammerne og en anvendelse af de tiloversblevne midler til resocialisering.

Vor skepsis på det område udspringer af, at vi ikke tror på, at det er den mulige straf, der er afgørende for en eventuel gentagelseskriminalitet, og af samme grund heller ikke på, at en større individuel risiko som foreslået har nogen betydning. Tværtimod synes vi, det er betænkeligt, hvis en tidligere straffet laver en mindre forseelse, der måske kun takseres til nogle få måneder, og så pludselig får de 3-4 år, der er sparet op, oven i den sidste takst.

Min taletid er udløbet, så jeg vil gemme de resterende af mine bemærkninger til anden runde, men jeg vil sige generelt, at vi

helt og fuldt kan tilslutte os det grundlæggende i SFs forslag.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Kristeligt folkeparti er tilfreds med, at vi igen får et forslag, der giver os anledning til at se på hele det kriminelle område. Jeg vil ikke være så afvisende, som visse ordførere er, men der er selvfølgelig ting i det, som vi er helt uenige i, men vi er enige i, at det er nødvendigt at se på, om de forhold og ordninger, vi har i dag, er tilfredsstillende.

For kristeligt folkeparti er det nu som altid væsentligt, at vi undgår kriminalitet, og at alt sættes ind på at få børn og unge ud af kriminalitet, de måtte være kommet ind i. Der virker sådan noget som mange tiltalefrafald dårligt, skønt jeg ikke mener, det gør nogen som helst gavn at sætte unge i fængsel. Man må satse på hver enkelt ung og se, hvad der i dette tilfælde kan gøres for at få ham eller hende væk fra den kriminelle løbebane. Vi tror, det er vigtigt, at man i meget højere grad satser på familiens forhold. Institutioner løser måske ikke kriminelle problemer, men gode institutioner kan være et supplement til truede og hårdt ramte familier. Men som oftest siger man alt eller intet her. Jeg tror, man kunne nå langt, hvis man prøvede at omprioritere og satte flere penge af til det forebyggende arbejde. Her kan jeg nævne aktiviteter som idræt, KFUM og KFUK og spejderbevægelsen, der er med til at holde mange unge væk fra kriminalitet; mange unge kommer nok ind i den på grund af kedsomhed.

Jeg har også ofte understreget, hvor meget alkohol spiller ind her. Det er min erfaring, og vi kan læse om det, at alkohol næsten altid er en medvirkende årsag til kriminalitet, til brutalitet i hjemmene og vold over for familien. Vi ved det jo så udmærket godt, så her er der da noget at tage fat på.

Men når mennesker er blevet kriminelle, er vi nødt til at gøre noget, og jeg har også efterlyst behandling i fængsler. Det væsentlige er ikke, om de indsatte skal aflønnes eller ej, men at man på en eller anden måde prøver på at hjælpe dem, sådan af de, den dag de forlader fængslet, ikke bliver tvunget ud i ny kriminalitet; f.eks. kan man sidde med en meget stor gæld, som man skal betale, når man kommer ud, og hvor den eneste udvej